

Mistrzynie paryskiej mączki i wimbledońskich trawników (popr. 2v)

Swing! $\text{♩} = \text{♩}^3$

(♩ = c. 110) świst

sł. Tomasz Jachimek, komp. i ar. Bolesław Rawski

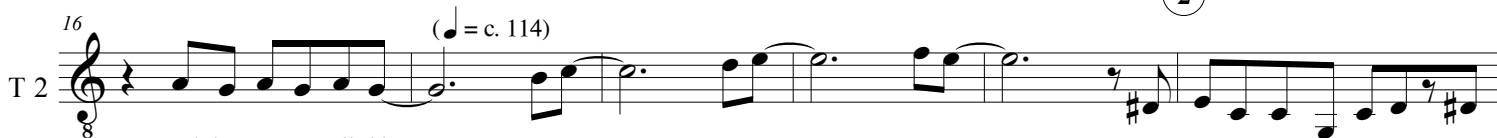
①

1. Z'po - ży - cia ro - dzin - ne - go fi - go - wy zdej - mę lis - tek i wyz - nam coś strasz - ne - go mam

zo - nę te - ni - si - stkę. Choć jest mi - strzy - nią w'spor - cie dla żar - tów bądź dla zmył - ki, wciąż w'ży - ciu jak na kor - cie gra

pod - krę - co - ne pił - ki. _____

2. I wy - o - braż - cie so - bie nie

mo - gę ro - bić błę - dów gdy tyl - ko coś prze - skro - bię wy - kań - cza mnie z'back - han - du. Nie mo - gę się zez - łoś - cić, po -

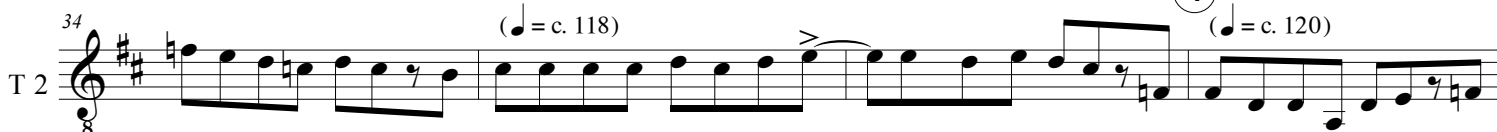

pa - trzeć nań z'u - ko - sa, bo żo - na bez li - toś - ci gra

3. Gdy _____ zda - rzy się, choć rzad - ko, że

z'kum - plem się u - chle - ję, już żo - na tkwi pod siat - ką i koń - czy mnie wo - le - jem. Gdy chcę zaś na - pys - ko - wać, że

mi się nie po - do - ba to żo - na mi bez sło - wa za koł - nierz wrzu - ca lo - ba. A gdy się roz - le - ni - wi i

nie chce jej się kłó - cić po - tra - fi mi złoś - li - wie i fi - ne - zyj - nie skró - cić. Gdy sta - wiam się o - ko - niem lub

Mistrzynie paryskiej mączki i wimbledońskich trawników (popr. 2v)

2

42
T 2

choć-by jej za-prze-czę już jest wy-mia-ny ko-niec, bo żo-na koń-czy sme-czem.

Gdy

5

(♩ = c. 122)

(♩ = c. 124)

T 2

os-tro prze-ho-lu-ję i z'in-ną da-mą ha-sam to żo-na się od-ku-je i za-ser-wu-je a-sa. W'mał-

51
T 2

żeń-skich tkwiąc kry-zy-sach sam sie-bie py-tam cze-mu cho-ler-na gra w'te-ni-sa jest spor-tem dzen-tel-me-nów?

6
T 2

— *mf* pa-ra, pa-ra, pa-ram, pa-ra pa-ra, pa-ra, pa-ram, pa-ra

60
T 2

pa-ra, pa-ra, pa-ram, pa-ra pa-ra, pa-ra, pa-ram, pa-ra

p

66
T 2